

[Thomsen.]

og dens smaa Eftersnakkere i Provinsen, hvem der regerer i Tyskland? Man skulde ærlig talt synes, at de havde mere end nok at tage Vare paa herhjemme, mere end nok. Naar man ser den Begejstring og Fællesskabsfølelse, der behersker hele det tyske Folk under det nye Styre, saa var der mere Grund til for vore formelt og reelt økonomisk diktatorisk udstyrede Mænd at føle sig beskæmmede over den Klassedeling og den Ufredens Aand, der er blevet Resultatet af deres Arbejde.

For alle, som forstaaer, hvad det i Realiteten drejer sig om, som forstaaer, at ægte Velstand ikke bestaar i Penge, men i virkelige Værdier, Varer o. s. v., og som indser, at Pengene atter maa anvises den rette Plads, som Byttemiddel, som Samfundets Tjenere, var det en glædelig Begivenhed, da Amerika paa den økonomiske Verdenskonference i London saa afgjort sagde nej til at fastlægge Vekselkursen, forinden der var skabt økonomisk Ligevægt. Det modsatte vilde have været at stabilisere uholdbare og uudholdelige Tilstande. Desværre synes det ikke at være gaaet op for Regeringen og Nationalbankdirektør Bramsnæs, at vi er gaaet ind i en ny Tid paa det økonomiske Omraade, ellers forstaaer de i alt Fald at skjule det godt. Det forelagte Lovforslag peger da ogsaa paa en fuldstændig manglende Forstaaelse. Denne Valutalovgivning med Importregulering og Tilbehør er en stor Uforskammethed mod det arbejdende Landbrug, mod al sund Fornuft og mod den højeste Sagkundskab. Salgspris maa være Produktionspris. Det maa igen blive den aktive Producent og ikke den passive Kapitalist, der fører an.

Det samlede Landbrug, repræsenteret af Landbrugernes Sammenslutning, Erhvervsudvalget for Mejerier og Slagterier, Mejeriernes Fællesorganisation og Landboforeningerne, har Gang paa Gang stillet Krav om en Kroneværdi i Forhold til Omkostningsniveauet. Alle, der vil støtte dette rimelige, ja livsvigtige Krav, kan gøre det ved at stemme mod dette Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Som alle ved, saa følger man i England med Interesse de Forhandlinger, der føres her i denne Sal om disse Spørgsmaal. Jeg vil da over for den sidste ærede Talers Udtalelser sige, at de

Udtalelser, han har fremsat, er ikke Udtryk for de Anskuelse, der næres af den store Del af det danske Folk. Der staaer kun en ganske ringe Del af danske Mænd og Kvinder bag den Opfattelse, han har givet Udtryk — heldigvis!

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Thomsen glemmer stadig, at hans Stilling i Dag ikke er den samme, som den var for godt et Aar siden, da han stod uden for Rigsdagen. Det lader sig gøre for en Tid uden for denne Sal at kritisere alt, hvad der bliver gjort, men det lader sig ikke gøre for en Mand, der har siddet her et Aar og ikke har været i Stand til at stille et eneste positivt Forslag, at nedsable alt, hvad alle andre kommer med. Det ærede Medlem har ikke gennem sit Parti og ikke selvstændigt stillet et eneste Ændringsforslag til den Lov, som han i Dag omtaler, som han gør. Det er Hastværksarbejde, siger det ærede Medlem. Nej, der har været Tid og Lejlighed for det ærede Medlem til at fremsætte sine Synspunkter i Ændringsforslag og i Lovforslag, hvis han havde været i Stand dertil. Men dansk Landbrug er ikke tjent med, at Folk, der giver sig ud for at være Repræsentanter for dette Erhverv, indtager den Stilling, at de her, hvor Afgørelsen træffes, kun fremfører gold Kritik og ikke er i Stand til at foreslaa noget som helst positivt. Jeg har ved Lejlighed spurgt efter det ærede Medlems Forslag, som blev bebudet her for lang Tid siden. Jeg havde ventet, at det i hvert Tilfælde var kommet til i Dag. Endnu er der ingen, der har set dette Forslag, hvorefter man i en Haandevending kunde ordne alle Forhold inden for Landbruget. Derfor siger jeg til det ærede Medlem, at indtil han møder med sit eget Forslag, tror jeg, han staaer sig bedst ved at undlade den saa „sønderlemmende“ Kritik af alle andres Forslag, som han har fremsat her i Dag; og jeg tror, at dansk Landbrug hurtigst muligt skulde frigøre sig for den Slags Repræsentanter, der i den Grad har misforstaaet deres Stilling i den danske Rigsdag.

Munch-Petersen: Jeg kan ikke forstaa, hvordan det ærede Medlem Hr. Thomsen kan spørge om, hvad Forholdene i Tyskland kommer os ved, for det forekommer mig, at det ærede Medlem har lært adskilligt af Udviklingen i Tyskland, og det er jo ogsaa saaledes, at førende L. S.-Folk aabent proklamerer, at man ønsker at gennemføre de samme Ting, som Hitler har gennemført i Tyskland, saa fra den Side interesserer